

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 144. Juramentum a Scotiæ Parlamento cunctis Incolis impositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67332)

Sæc. XVII. nium Prædicantium, omniumque
A. C. 1669. veras sectas profitentium nomina de-
 scribantur. Verum huic conventui
 acriter se opponerebat Parlamentum
 utpote quod Catholicos & Non-Con-
 formistas tolerare constanter renuit.
 Cantuariensis quoque Pseudo-Archie-
 piscopus datis literis, omnibus fidei
 Episcopis præcepit, ut in eos inquie-
 rant, qui conventus cogerent: nec his
 contentus, ab ipso etiam Rege petiit
 ut edicta confirmaret, quibus eju-
 modi conventicula habere, & Non-Con-
 formistas cuidam societati aggregari
 prohibitum: Horum igitur artibus ma-
 ditata hæc concordia tunc in irritum
 cecidit.

§. CXLIV.

*Juramentum a Scotia Parlamento
 cunctis incolis impositum.*

*Vid. infra
 ad An. 1680.*

Sub idem tempus Parlamentum in Sco-
 tia conventum habuit, in quo ru-
 sus quæstio agitabatur, an Episcopatus
 in hoc Regno restitueretur: Obstant
 tum Lauterdalium Dux, qui ad omnia
 auram flexibilis, primo Presbyteriana
 rum fautor, postea juratus Regiæ
 gnitatis hostis, ac demum Carolo
 Rege in Regnum revocato fidelissimus
 ejus Minister, regique consilii execu-

tor, simulque acerrimus Presbyteria-^{Sæc. XVII.}
 norum inimicus evasit. His artibus, A. C. 1669.
 suaque qua pollebat, auctoritate facile
 persuasit, Angliam & Scotiam ita reu-
 niri, ut vetus Ecclesiæ disciplina sem-
 per sarta servaretur, atque Episcopis
 & Archiepiscopis omnia sua jura om-
 nino intacta permanerent: insuper sua
 facundia non modo, ut Episcopatus in
 Scotia restaurandus decerneretur, ef-
 fecit, sed insuper, ut Regi supremam
 tam in profanis quam sacris auctorida-
 tem sensim attribueret, Parlamentum
 eo adduxit, ut die vigesima quinta
 Novembris supremam Regiæ dignitatis
 potestatem longe amplius, quam un-
 quam, extenderet, imposito sequenti
 juramento.

„Ego N. N. solemni hoc Jurejuran-
 „do affirmo coram Deo æterno, quem
 „pro iudice ac teste sinceræ meæ in-
 „tentionis, in Juramento hoc præstan-
 „do, invoco, me credere, atque ex
 „corde profiteri veram religionem pro-
 „testanticam contentam in confessione
 „illa fidei, quæ in acta publica relata
 „exstat, & quod existimem illam scripto
 „Dei verbo inniti, eique esse confor-
 „mem; & ego promitto ac juro, me ei-
 „dem omnibus vitæ meæ diebus adhæ-
 „surum, conaturumque, ut in ea liberos
 „meos enutriam; nec me unquam con-

Sæc. XVII., sensurum ulli mutationi aut altera-
 A. C. 1669., tioni ei repugnanti. Et quod rej-
 „ciam & abnegem omnes istiusmodi
 „opiniones, doctrinas ac praxes sive
 „papisticas, sive fanaticas, quæ aut
 „contrariæ, aut minus conformes sunt
 „dictæ religioni protestanticæ, ac fidei
 „confessioni, utque testatam faciam fi-
 „dem a me debitam Clementissimo Regi
 „meo Carolo secundo, hoc solemni
 „meo juramento assero ac juro, quod
 „dictus Rex sit supremus hujus Regni
 „Gubernator supra omnes personas, &
 „in omnibus causis, tam Ecclesiasti-
 „cis, quam civilibus, quodque nullus
 „extraneus Princeps, Persona, Papa
 „Prælatatus, Status, aut potestas, aut
 „alius quicumque aut habeat, aut jure
 „habere possit ullam jurisdictionem,
 „imperium, superioritatem, Præemi-
 „nentiam, aut Authoritatem Ecclesi-
 „asticam, aut civilem intra hoc regnum,
 „ideoque prorsus abnego ac relinquo
 „omnes extraneas jurisdictiones, po-
 „testates, superioritates ac Authorita-
 „tes, sancteque promitto, me dehinc
 „fidem, veramque fidelitatem dicto
 „Regi, ejusque hæredibus, ac legiti-
 „mis successoribus præstiturum; quan-
 „tumque in me est, me defensurum ac
 „propugnaturum omnia jura, ac juris-
 „dictiones, prærogativas, privilegia,
 „præ-

„præminentias, ac Authoritates ad Sæc. XVII.
 „dictum Regem, hæredes, ac succes- A. C. 1669.
 „sores ejus legitimos pertinentia. Præ-
 „terea hoc solemnî meo juramento af-
 „firmo ac juro, quod judicem omnino
 „nefas & illicitum, subditis sub præ-
 „textu Religionis, vel alio quovis, fœ-
 „dera aut ligas inire, aut convocare
 „vel convenire in ullis conciliis, con-
 „ventionibus, vel cætibus ad tractan-
 „dum, consultandum vel decernendum
 „de ullis rebus statum sive civilem sive
 „Ecclesiasticum spectantibus, sine spe-
 „ciali Regiæ Majestatis jussu, licentia-
 „que ejus expresse ad id concessa. Aut
 „denique arma levare adversus dictum
 „Regem aliosve Authoritatem ab eo
 „habentes. Et quod nunquam ita arma
 „assumam aut ejusmodi fœdera, aut
 „cætus inibo. Quodque nulla incum-
 „bat mihi obligatio vi ac virtute fœde-
 „ris aut Nationalis, aut illius, quæ
 „liga solennis dicitur, aut ex alia qua-
 „cunque caussa attentare mutationem,
 „vel alterationem ullam in Regimine
 „aut civili aut Ecclesiastico, prout ho-
 „die legibus Regni stabilitum est. Et
 „ego promitto ac juro, me totis meis
 „viribus defensurum ac propugnatu-
 „rum dictam Regiæ Majestatis juris-
 „dictionem, contra omnes mortales,
 „ejusque potestatem ac jurisdictionem
 „me

Sæc. XVII. „me nunquam declinaturum. Ita mihi
A. C. 1669. „Deus sit propitius. Ac denique affe-
 „mo ac juro me juramentum hoc fo-
 „lemne jurare in plano ac genuino ve-
 „borum sensu absque ulla æquivoca-
 „tione, mentali reservatione, aut alia
 „quavis evasione. Quodque nunquam
 „accepturus sim dispensationem ali-
 „quam ab ulla creatura, cave usurus
 „Ita me Deus juvet, &c.

Jam ipse Henricus VIII. jurame-
 tum, quod *Suprematus* vocabatur, im-
 posuerat, quo Rex supremam in Poli-
 tics & sacris potestatem sibi addice-
 bat: aliud erat postea juramentum *foli-*
litatis, quo Jacobus sibi fidem promitti
 jussit, ejurata Pontificis potestate in
 Reges: præter hæc duo juramenta Sco-
 ticum hoc, quod cum Anglico, excepta
 diserta Transsubstantiationis ejuratione
 convenit, omne Catholicæ fidei velle-
 gium delet, Episcopatum in tuto con-
 locat, ac plenam Ecclesiæ gubernatio-
 nem Regi ceu supremo Ecclesiæ Ca-
 piti addicit: Verum inde tam in An-
 glia quam Scotia graves oriebantur
 motus; Theologi enim & Nobiles hoc
 juramentum sibi imponi posse, possi-
 simum eo ex capite negabant, eoquod
 in fidei suæ confessione Sectione V. sanc-
 citum esset, *Christum adeo solum Ecclesiæ*
Caput esse habendum & Legislatorem, ut
 quidem

quidem absque blasphemia iste honor aut Sæc. XVII.
 titulus Angelo aut homini dari nequeat. A. C. 1669.

Præterea hoc juramento omnia alia
 fœdera violari, querebantur, seque ob-
 stringi dolebant, non obstituros muta-
 tionibus in Regno aut Ecclesia: jam
 aliunde, inquiebant ipsi, Regi tradita
 sunt omnia Ecclesiæ jura, quid tum
 futurum foret, si is ad Papismum re-
 verteretur, suaque potestate ad Prote-
 stanticæ Religionis suppressionem ute-
 retur? Nihilominus Episcopales nihil
 non agebant, ut hujus juramenti æqui-
 tatem comprobarent, illudque inter il-
 los Edinensis Episcopus prolixo sermone,
 succinctius vero Aberdonensis Præsul
 his verbis explicabat: „Regem quidem
 „vi hujus juramenti agnoscendum esse
 „ut Ecclesiæ Caput, sic tamen, ut in-
 „trinseca & immutabilis Ecclesiæ Po-
 „testas, quæ sita est in usu clavium, mi-
 „nisterio verbi, administratione sacra-
 „mentorum, exercitio disciplinæ &c.
 „immediate derivetur a Christo, nec
 „Rex immutandi pro placito Regimi-
 „nis Ecclesiastici jus habeat. Adjun-
 „gebat, hoc juramento prohiberi con-
 „ventus, non pios, sed seditiosos, nec
 „sancta pro Ecclesiæ reformatæ bono
 „studia, sed arma & seditiones dam-
 „nari, ac denique verba juramenti esse
 „intelligenda, ut legitimæ exceptioni
 „non

Sæc. XVII. „non contradicant „ Prævaluere
 A. C. 1669. tur Episcopales, omnesque, qui hoc
 juramentum præstare recusabant, tra-
 quam schismatici, publicæ quietis per-
 turbatores, & vix non læsæ Majestatis
 rei habebantur: imo & Middlesexiensis
 conjurati in eos, qui Anglicum jura-
 mentum præstare recusarunt, omni
 veritate læviendi licentiam petierunt
 Catholicos opprimendi occasionem
 de aucupantes: quapropter tam
 ferrima erat hujus Ecclesiæ conditio
 animis in diversa studia scissis & o-
 inter partes indies magis magisque
 invalescentibus. Verum hæc
 semper illis impendent Ecclesiis,
 quibus, qui potentia prævalent, ma-
 tata temporis vicissitudine religionem
 sicut tempore æstatis & hyemis velis
 mutandi libertatem sibi arrogat,
 in privatæ suæ opinionis subsidium
 S. Literas pro arbitrio suo detorqueat.

§ CXLV.

Intestini tumultus in Hispania.

Wagner l. 3.
 pag. 235.
 Briet An-
 nal. cont.
 Relat. des
 diff. entre
 Jean &
 Nithard.

Hoc item anno Hispania non modo
 per Aquisgranensem pacem in
 bello magis perniciosam afflicta, sed
 tiam intestinis tumultibus agitata
 statum miseratione dignum religio-
 tur; periculosa præprimis inter Reges
 Proc.